

Виконала студентка 3 курсу

Російської філології ,

Трофименко Катерина

Ми всі...

Кількість людей на Землі становить близько 7 мільярдів . Ця цифра є величною у порівнянні з тим, скільки – Людей на Землі. Тому поняття «всі» не можна причепити для кожного, бо не кожний є тим самим ...

Ми тут...

У співвідношенні законам гравітації і обертанням Землі навколо своєї осі, ми не стоїмо на місці , а «тут» лише у своєму розумінні та ц своїй державі , бо «простій» відчувається саме «тут».

Ми є...

Так ми існуємо,але не живемо . Дихаємо на повні груди ,створюємо сім'ї , боремося з війною ,але вирішальне «ми» стоїть тільки зараз, коли лихо спіткало, але об'єднало – не знаю, що краще ...

Ми гурт...

«...разом і до кінця...». Протиставлення живому егоїзму заради «всіх» ,щоб були найрідніші «ми». Коли не йти по братській голові ,а допомагати пліч о пліч – за ради спільної мети ,щоб жити по-новому, і не було війни.

Єднаймося ...

Як гарно лине слово...Не ділить ,а об'єднує із Заходом наш Схід...Це безперечно заклик до братерства, а не до братовбивства, як хтось відчути зміг і розмежованість запам'ятати слід.

Бо «ми»- брати на вік,а дехто уяснити це не зміг ,тому в могилі він,на жаль, поліг ...

Ми є той ґрунт подій майбутніх вирішальних...

Ми будемо чекати... нам не залишається іншого... Довгі ночі, довгі дні ...Буває ,що не можемо ,бо в полоні оков , але відчуваємо невидиму силу ,котра підіймає знову і знов, бо ми та нація - Українці ,котрі заклавши свій ґрунт від нього не відмовиться .

А лінія вогню – лише закарбується у наших серцях...За померлих,за тих хто повернувся живим ,за тих,кому не соромно перед державою – бо вони збудували майбутнє .За це їм уклін та вічна слава ,бо Герої не вмирають.